

รู้หรือไม่

ผู้บังคับบัญชาลงนามในหนังสือสั้นๆ
ว่า ทราบ เมื่อเกิดปัญหา จะปฏิเสธว่า
ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง
ของหน่วยงานไม่ได้

ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า ไม่ว่าผู้ฟ้องคดีจะลงนาม
และเขียนข้อความเหล่านั้น ว่า "รับทราบ" หรือ
"ทราบ" หรือ "เห็นชอบ" หรือ "ตรวจแล้วถูกต้อง" หรือ
ข้อความอื่นใดทำนองเดียวกัน หรือ แม้แต่เป็นการ
ลงชื่อโดยไม่ระบุข้อความใดๆ ก็ตาม ย่อมหมายถึงว่า
ผู้ฟ้องคดีได้รับรองผลการตรวจสอบความถูกต้อง
ของเอกสารเหล่านั้นตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจกล่าวอ้างว่า
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดซื้อจัดจ้างที่พิพาทในคดีนี้
ได้แต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น..."
พิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้น (ให้ยกฟ้อง)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.227/2565

ส่วนวินัยและกฎหมาย มศว

02-6642049

Legal@g.swu.ac.th

รู้หรือไม่

วันเวลาทำงานเป็นเรื่องสำคัญที่ควรจะต้องระบุไว้ในสัญญา รวมถึงเอกสารแนบท้าย ให้มีความชัดเจน หากไม่ได้ระบุไว้หรือระบุไว้ไม่ชัดเจน จะยกขึ้นมาเป็นข้อต่อสู้อีกฝ่ายไม่ได้

ศาลอุทธรณ์ เห็นว่า หากจำเลยประสงค์จะให้ทำความสะอาดรายเดือนในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ควรจะต้องระบุให้ชัดเจน เช่นเดียวกับการทำความสะอาดรายวันหรือราย 3 วัน ที่มีการระบุไว้ชัดเจนในสัญญาว่าให้ทำในวันทำการหรือในเวลาราชการ ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญที่คู่สัญญาจะต้องปฏิบัติต่อกัน ไม่ใช่เพียงกล่าวอ้างด้วยวาจา แม้โจทก์จะไม่ได้ไปดูสถานที่และฟังคำอธิบายเพิ่มเติมก็ไม่สำคัญ เพราะโจทก์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามสัญญาจ้าง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะงาน การทำงาน และวันเวลาทำงานไว้ชัดเจนแล้ว เมื่อไม่มีการตกลงไว้ชัดแจ้งในสัญญา จึงย่อมต้องตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ต้องเสียในมูลหนี้ นั้น โดยถือว่าการทำความสะอาดรายเดือน โจทก์ย่อมทำในวันทำการหรือในเวลาราชการหรือวันหยุดราชการใดๆ ก็ได้ ดังนั้น เมื่อจำเลยไม่ตรวจสอบมอบงานและไม่จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่โจทก์จึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ 5674-5675/2565

ส่วนวินัยและกฎหมาย มศว

02-6642049

Legal@g.swu.ac.th

รู้หรือไม่

มติที่ประชุมของหน่วยงานที่พิจารณาเรื่อง
ที่กระทบสิทธิของคู่กรณี ถือเป็นคำสั่งทาง
ปกครอง ที่หน่วยงานจะต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบ
เป็นลายลักษณ์อักษร

ศาลปกครอง เห็นว่า มติที่ประชุมของหน่วยงานที่พิจารณา
เรื่องอนุมัติให้ขยายเวลาศึกษา ถือเป็นคำสั่งที่ก่อให้เกิด
นิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างหน่วยงานกับผู้ฟ้องคดี จึงถือเป็นคำสั่ง
ทางปกครองตามกฎหมาย ซึ่งคำสั่งดังกล่าวจะมีผลต่อคู่กรณี
ได้ต่อเมื่อได้มีการแจ้งคำสั่งให้บุคคลนั้นทราบ หรือตาม
กฎหมายถือว่าได้แจ้งคำสั่งให้บุคคลนั้นทราบแล้ว ตามมาตรา
69 แห่ง พรบ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539
ตราบใดที่ยังไม่มีการแจ้งคำสั่งให้บุคคลนั้นทราบ จึงยังถือว่า
ไม่ได้ว่าบุคคลนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว โดยเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับ
ทราบคำสั่งจากการโทรศัพท์สอบถามเจ้าหน้าที่ด้วยตนเอง
มิได้เกิดจากการแจ้งของหน่วยงาน กรณีจึงไม่อาจฟังได้ว่า
มีการแจ้งคำสั่งทางปกครองแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว คำสั่งให้ผู้ฟ้อง
คดีพ้นสภาพซึ่งระบุข้อความตามมติที่ประชุม เมื่อไม่มีการแจ้ง
มติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ คำสั่งให้พ้นสภาพจึงเป็นคำสั่งที่
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองที่ 690/2565

ส่วนวินัยและกฎหมาย มคอ

02-6642049

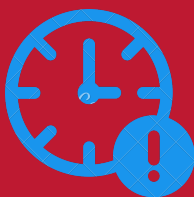

Legal@g.swu.ac.th

รู้หรือไม่

ในการพิจารณาทางปกครองที่มีผลกระทบ
สิทธิของคู่กรณี หน่วยงานจะต้องพิจารณาโดย
ไม่ล่าช้า กรณีกฎหมายภายในของหน่วยงาน
ไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ จะต้องพิจารณา
ภายในเวลาอันสมควร และต้องเหมาะสม

ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า การที่หน่วยงานใช้เวลา
ในการพิจารณาผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น
ของผู้ฟ้องคดีนานถึง 745 วัน หรือ 2 ปี 15 วัน กว่าจะมี
หนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าไม่ผ่าน
การประเมินก็เสียเวลาก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะเกษียณอายุ
ราชการเพียง 8 เดือน ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเสนอ
ผลงานใหม่ได้ทัน ทำให้เสียโอกาสในการก้าวหน้าใน
หน้าที่ราชการ กรณีจึงเป็นการล่าช้าเกินสมควร และ
เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ต้องชดใช้ค่าเสียหาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ 141/2565

ส่วนวินัยและกฎหมาย มศว

02-6642049

Legal@g.swu.ac.th

รู้หรือไม่

การขอยกเงินส่วนตัว แม้จะได้ขดใช้เงินจนครบ
ถ้วน และผู้เสียหายไม่ติดใจเอาความ แต่ในทาง
วินัยถือว่าความผิดได้สำเร็จแล้ว และกรณีถือเป็น
ความผิดวินัยร้ายแรง ซึ่งต้องถูกลงโทษปลดออก
จากราชการ

ศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับมอบ
หมายให้ทำหน้าที่การเงินหักเงินเดือนของผู้ให้ความยินยอม
แล้วไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งให้แก่ธนาคารเพื่อชำระหนี้
จนกระทั่งธนาคารทวงถามเอาจากผู้กู้ ถือว่าเป็นการปฏิบัติ
หน้าที่ที่ไม่ถูกต้องและก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่
ข้าราชการผู้เป็นลูกหนี้ ซึ่งกรณีนี้แม้จะไม่มี การดำเนินคดีกับ
ผู้ฟ้องคดีฐานขยกยอกทรัพย์ เนื่องจากผู้เสียหายไม่ประสงค์
ดำเนินคดี (ได้ชำระหนี้ครบแล้ว) ก็ตาม แต่ในทางวินัยถือว่า
การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดสำเร็จแล้ว พฤติการณ์
ของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการทำให้เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง
เกียรติยศของข้าราชการ ทำให้ขาดความเชื่อถือศรัทธาจาก
ผู้อื่น และเป็นตัวอย่างในทางประพฤติกที่ไม่ดีจึงเข้าข่าย
เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติกชั่วอย่าง
ร้ายแรง คำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีให้ปลดออกจากราชการจึง
เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ 96/2559

ส่วนวินัยและกฎหมาย มศว

02-6642049

Legal@g.swu.ac.th